

#VÁROS 4. OLDAL

ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI TELEP

AZ EURÓPAI NORMÁKNAK IS MEGFELELŐ ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI TELEPET ADTAK ÁT ÜNNEPÉLYES KERETEK KÖZÖTT A KOVÁCS-HAGYÓ GYULA ÚTON. A FEJLESZTÉSRE A HELYHIÁNY ÉS A VÁROSBAN MEGSZAPORODÓ KÓBOR KUTYÁK MIATT VOLT SZÜKSÉG. AZ ÚJ HELYSZÍNEHÉN HÁROMSZOR TÖBB ÁLLATOT TUDNAK FOGADNI, MINT A KORÁBBI GYEPMESTERI TELEPEN.

#KÖZÉLET

6. OLDAL

RIZ
GÁBOR

„EGYEDÜL A ÓZDIAKON MÚLIK,
HOGY MI LESZ A VÁROSSAL”

#HOBBI - ZÓ - NA

8. OLDAL

FOLTVARRÓ
KÉZMŰVES

MELEGSÉG ÉS SZERETET LENGI ÁT
ELEKNÉ HOLLÓ HILDA MUNKÁIT

#SPORT

12. OLDAL

EURÓPA
-BAJNOK

HÁROM ARANYÉRMET
NYERT TEREBSESI ADRIÁN

1956. OKTÓBER 23.

EMLÉKEZÉS A FORRADALOM HŐSEIRE

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulójára, és a köztársaság kikiáltásának 28. évfordulójára emlékeztek az ózdiak az Olvasó színháztermében. Az ünnepségen Janiczak Dávid mondott köszöntőt, amelyben egyebek mellett a szabadságról osztotta meg gondolatait.

„A szabadság napja október 23. A magyar nemzet és nemzetek többsége is mindig vágyott a szabadságra. A szabadságnak azonban ára van, s van még egy dolog: mi az, ami szabaddá tesz minket? Az igazság. Az igazság szabaddá tesz. Az igazságot pedig sokan keresik, de van, hogy küzdeni kell érte, áldozatot kell hozni az igazságért, úgy a saját életünkben, mint a nemzet életében” – fogalmazott köszöntőjében a polgármester.

Farkas Péter Barnabás ünnepi beszédében azt hangsúlyozta, hogy az akkori emberek kitartása és bátorsága példaként állhat előttünk.

„A magyar nemzet számára kiemelten fontos az '56-osok hagyatéka. Tetteik, bátorságuk és végtelen hazaszeretetük példaként kell, hogy előttünk álljon. Ők azok, akik 60 évvel ezelőtt, amikor menni kellett, nem kerestek kifogásokat, nem akartak kibújni a feladatok alól, nem gondolták azt, hogy nem szólnak bele, mert úgyis a hatalom diktál. Ők tudták, hogy rajtuk múlik, elszenvedik-e továbbra is az elnyomást, vagy tesznek ellene” – mondta ünnepi beszédében az alpolgármester.

A történelmi egyházak képviselői a szabadságharc elesettjeinek lelki üdvéért mondtak imát, majd az ÓMI Zenés Színház „Magyarország az én hazám” produkcióját láthatták a megjelentek. Az ünnepség az Antalköz József téren folytatódott, ahol az 1956-os emlékműnél a hősök, elesettek előtt tisztelegtek az emlékezés virágaival.

Bóta Nóra

2017. 10. 02.

Ózd

ÓZD VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

SAJTÓKÖZLEMÉNY

ZÖLDMEZŐS IPARI TERÜLET KERÜL KIALAKÍTÁSRA ÓZDON

A Terület és Településfejlesztési Operatív Program keretében Ózd Város Önkormányzata a TOP-1.1.1-15-BO1-2016-00012 számú pályázatával 100 %-os támogatás mellett, bruttó 374 M Ft-ot elnyerve sikeresen pályázott az Ipari parkok, iparterületek fejlesztése tárgyú felhívásra. Ennek eredményeképpen lehetőség nyílt egy zöldmezős ipari terület kialakítására, mely projekt megvalósítása 2017.09.01-én elkezdődött.

A fejlesztendő terület Ózd Sajóvárkony városrészében található, melyet északról a 25. sz. országos főútvonal délről az Ózdi Acélművek Kft. határol. A 21,66 ha terület délnyugati szomszédságában tervezi a Belügyminisztérium felépíteni a városban az új büntetés végrehajtási intézetet.

A zöldmezős fejlesztés szükségességét az indokolta, hogy a város területén meglévő ipari területek az elmúlt évtizedek során ún. rozsdávozzetté váltak, a rajtuk meglévő épület állomány leromlott, a területeket eredeti funkciójukban felhagyták, a kiépült infrastruktúra hálózatok többségükben amortizálódtak, mely a befektetőket nem vonzotta.

A beruházás során 650 m gázvezeték, 425 m vízvezeték, 690 m szennyvíz vezeték, elektromos és távközlési hálózat, közvilágítás, térfelnyelő rendszer és befektetési területek megközelítését, feltárását szolgáló új belső úthálózat kerül kiépítésre. A beszerzendő eszközök az iparterület fenntartáshoz és karbantartáshoz szükséges olyan célgépek, melyekkel a munka biztonsággal, a szezonálástól függetlenül végezhető.

A terület tulajdonviszonyai rendezettek, a kivitelezés várható időtartama 20 hónap.

SZÉLMALOMHARC CÉLKERESZTBE A ROMOS ÉPÜLETEK

Óriási gondot okoznak városunkban is a romos ingatlanok. A probléma nemcsak helyi viszonylatban, hanem országos szinten is feladja a illetékeseknek. Az elhagyott házakat rendszerint jogosulatlanul használják, ez balesetveszélyes, a környékükön elhelyezett szeméthalmok pedig súlyosbítják a helyzetet. Az önkormányzat tehetetlen, a Járási Hivatal is folyamatosan falakba ütközik. Megoldást jelenthet az a településkép védelmi rendelet, ami a tervek szerint ez év decembere-re fog végleges formát ölteni.

IDEGEN TULAJDONBAN

A város, a Járási Hivatal vezetői és a rendészet képviselői mindent megtesznek a viszonylag elfogadható állapot fenntartásának érdekében. A Faluban az egykor pénzügyként üzemelő, valamint a Vasvár úton, a korábban Iskolacentrumként működő épületek környékén a legfeltűnőbb az amortizáció. A legtöbb panasz is ezek kapcsán érkezik a területek képviselőihez. Előbbi ingatlannál az elmúlt időszakban változás volt érzékelhető, hiszen eltűntek a szeméthalmok. A tisztázatlan tulajdonviszonyok miatt szinte lehetetlen elérni az épületek gazdáját, ami nem csoda, hiszen a rájuk rótt sokszoros végrehajtás miatt nekik nem érdekük a helyreállítás. A felszólítások folyamatosak, de ezek célba érése is erősen kérdéses, hiszen a többszöri tulajdonosváltás miatt szinte követhetetlen, hogy kihez köthető az ingatlan.

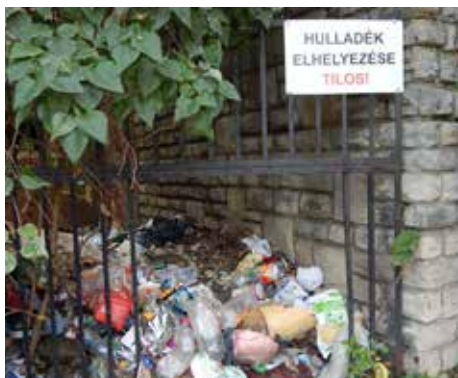
VÁROSI VAGYON

Ózd Város Önkormányzata a tulajdonukban lévő romos ingatlanoktól a Start-program Irodával együttműködve egy helyi sajátosságokra épülő közfoglalkoz-

tási program keretében igyekszik megszabadulni. Ezek esetében valamivel egyszerűbb a helyzet. Tavaly közel tíz felszámolást végeztek, de ebben az évben is voltak erre irányuló törekvések. Sajóvárkonyon és Somsályon is akad olyan ingatlan, amelyekre már bejegyezték a bontást, bár néhány esetben

illetéktelenek már megelőzték a hivatalos szerveket, így ezeknél már nem sok feladat maradt. A Startprogram Iroda egy külső vállalkozó bevonásával a közelmúltban az Oxigéngyár területén elhelyezkedő, volt ventilátor és szűrőgépház bontását kezdte meg, de hamarosan sorra kerül az oxigénüzem épülete is. Rövid távú terveik között szerepel még a Városi Piacon található húsboltként üzemelő, úgynevezett gombaépület is. A munkálatokat kézi és gépi erővel egyaránt végzik. Az így felszabadult területeket befektetőknek, vállalkozóknak ajánlják majd fel. A bontás során keletkező építési anyagokat önkormányzati tulajdonú ingatlanoknál, míg a törmelékeket mezőgazdasági utaknál hasznosítják majd újra. A cél településünk képének javítása.

ÁTADTÁK AZ ÚJ ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI TELEPET

Ünnepélyes keretek között október 11-én adták át a köznyelvi használatban állategészségügyi telepnek nevezett létesítményt a Kovács-Hagyó Gyula úton. Az új terület háromszor több állatot tud fogadni, mint a korábbi, 2004-től működő Rombauer téri 14 kenneles gyepmesteri telep. A jelenlegi helyszín a Szennyvíztelep, illetve Komposztálótelep szomszédságában 24 órában őrzött terület, melynek megvalósulásához egy, a Startprogram Iroda (SPI) által benyújtott 3,2 millió Ft-os pályázati forrás, illetve az Ózdi Városüzemeltető Intézmény (ÓVI) költségvetéséből mintegy 5,5 millió Ft járult hozzá.

Az új létesítmény létrehozásának gondolata a 2015-ös év végéig nyúlik vissza a városi önkormányzat, az ÓVI és az SPI részéről, majd ezt követően utóbbi, a következő év januárjában pályázatot nyújtott be a helyi sajátosságokra épülő programelem részeként. 2016 novemberében megérkeztek a környezetvédelmi és vízvédelmi szakvélemények, idén júniusban pedig sor került a telephely főépületének műszaki átvételére. A 40 kennel mellett az építmény kezelőhelyeket, öltözőket, az állatorvos és a 2 fő ebrendész tartózkodási helyét biztosítja; utóbbi feladatköröket saját alkalmazottként Semperger Péter és Szíjjártó Gábor látja el a helyszínen, mellettük azonban további öt fő – közfoglalkoztatottként – váltásban végzi az őrzési feladatokat. „Az ebrendészek munkája kapcsán fontos pontosítani – napi munkaidejükön túl – a 24 órában történő elérésük lehetőségét, ami azt jelenti, hogy a mentők, a rendőrségi, katasztrófavédelmi és egyéb rendészeti szervek intézkedéseinek során felmerült igény esetén kötelesek közreműködni, hogy a helyszínt biztosítsák” – teszi hozzá Nagy Zsuzsanna, az ÓVI igazgatója.

A nap 24 órájában az őrzést, gondoskodást, tisztántartást egyaránt ellátó telephely nem menhelyként funkcionál; utóbbi nem is kötelező önkormányzati feladat, szemben a gyepmesteri telep fenntartásával. Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 42/B. § (1) értelmében ugyanakkor „a tartás helye szerint illetékes települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormány-

zat ebrendészeti feladatainak elvégzése érdekében, illetve a veszettség elleni oltás járványvédelmi vonatkozásaira való tekintettel három évente legalább egy alkalommal ebösszeírást végez.” A kutyák lakossági bejelentése ugyancsak önkormányzati rendelet által szabályozott kötelezettség, az ebrendészek pedig egy fő adminisztrátorral közreműködnek az állatok évente egy alkalommal (és egy pótalkalommal), május 31-ig elvégzendő oltása idején is, amelyet idén a város 15 pontján tartottak a tavasz folyamán.

„Csupán átmeneti megoldásról van szó, hiszen az a cél, hogy ezek az állatok családhoz, szerető gazdákhöz kerüljenek” – fogalmazott Farkas Péter Barnabás alpolgármester a városi televízió Háttér című műsorában egy sikeres összehangolt munka eredményére utalva és a kialakított, a tisztaság kritériumát prioritásként kezelő és az európai uniós normáknak megfelelő körülményeket hangsúlyozva. Az infrastruktúra mellett végső célként az örökbe fogadást jelölte meg.

A „kezdeti” 19 állat után ma már mind a 40 kennelnek van lakója a terület nagyságából adódóan bővíthető helyen, az előírás szerint pedig a kennelekben egyesével lehet a kutyákat tartani. A terület ebrendész kíséretében naponta 8 és 13 óra között látogatható, 18 éven aluli személy viszont csak nagykorú felügyelete mellett vihet el, vagy adhat le állatot, míg kép- és videorögzítés szintén csak engedéllyel lehetséges. Fogadják a saját gazda, illetve a megtaláló által leadott állatokat, gondoskodnak elhelyezésükről, ellátásukról és kötelező 14 napos hatósági megfigyelésükről. A karantén időn túli állatokat igyekeznek új gazdához közvetíteni.

AKIK NEM HALLJÁK MEG A VISSZHANGOT...

Amikor sétálok a tő körül, hogy ihletet gyűjtsek egy cikk írásához, hirtelen előbuknának a vízből Árpád sávós dresszbe öltöztetett békaemberek, alaposan szétnéznek, majd a kezembe nyomják az ürgebőrbe varrt üzenetet. Ha a teszkóban vásárolok, akkor kék ruhás alkalmazottak nyúlnak utánam a sorok között, fölhúzzák kissé a pólójuk alját, hogy látszódjon a piros-fehér aláöltözet, tudjam, most őket küldték a pártból.

Máskor egyszerűen megállnak mellettem lesötétített üvegű, nagy fekete autók, körbefognak kopaszra borotvált, kigyúrt fiúk, s nagy verést helyeznek kilátásba, ha nem írok valami lejáratót a helyi ellenzékéről. Néha egész egyszerűen csak fölhívnak telefonon, hogy D. ezt vagy azt akarja. Ilyenkor azonnal billentyűzetet ragadok, fröcsögni kezd belőlem a szenny, nem kímélek se képviselőt, se hivatalnokot, de még a narancssárga pólóban órát tartó tornatanárt sem.

Ha elkészültem a jegyzettel, azonnal érkezik Virág elvtárs, aki átnézi, s kijavítja azokat a sorokat, amelyek nem sikerültek eléggé szerialisra. Aztán indulunk Bástya elvtársához, akinél már ott ül a főszerkesztő, s attól függ a sorsa, hogy D.-nek tetszettek-e az írások. Vagy, hogy mennyire idegesítette föl a város nagy tanítója a Facebookon.

Nem tudom, így képzele-e a Nyájas Olvasó a Visszhang egy-egy számának a születését, miután azt hallja a kettős buszon, vagy olvassa a közösségi portálon, hogy ez egy pártlap, nem városi magazin. Nem lennék meglepődve, de mindenkit el kell keserítsek, ez koránt sincs így. Ma már teljesen átpolitizálódott az életünk, minden fekete vagy narancssárga, aki nincs velünk, az ellenünk van. Viszont élnek itt még dolgozók, költők is büntelen, s egyre több polgár, akinek elege van a mocskolódásokból, a lövészárkokból, a beskatulyázásból, akik azt szeretnék, hogy a város dolgai előbbre valók legyenek a pártok rövidtávú érdekeinél.

Az, hogy a városi lapba publikálóként ránk sütik: jobbikosok vagyunk, nem igazán érdekel. 2001 óta írogatok, voltam már elkönyvelve mint fideszes, sőt emeszpés is, tíz éve olyanok veregették a vállam, akik most köszönés helyett elfordulnak az utcán. Hívatott már be a felettesem, volt, hogy kirúgtak, mert nem írtam meg egy cikket, olykor meg akartak veretni, néhány hete pedig fölhívott egy ismeretlen olvasó, hogy gratuláljon. A legbüszkébb mégis arra vagyok, hogy a régebbi publicisták közül egyedül engem nem választottak meg az év őszi újságírójának a szabad sajtó napján...

Kétségtelen: egy színes, ingyenes újság pénzbe kerül, a polgárok pénzébe, amiből mondjuk száz év alatt akár egy stadiont is föl lehetne építeni. A város vezetője pedig a polgármester, akit a polgárok többsége demokratikusan választott meg, tehát nem lehet csodálkozni, ha róla (is) írnak az őszi magazinban. Korábban is így volt ez. Akkor nem tűnt föl, mert az országos szelek is arról fújtak. Akik most farkast kiáltanak, mit szólnak, mikor hetente találnak a postaládában közpénzből finanszírozott újságot, még ha báránybőrbe is bújatták.

Az is tény: nem lehet olyan magazint készíteni, amely mindenki tetszését elnyeri. Hiába vallja a főszerkesztő a „Harag és részrehajlás nélkül” elvét, hiába formálják a szerzők a legjobb tudásuk szerint a mondatokat, amíg néhány tuca polgártárs a más nézetet vallóra ellenségként tekint, amíg a fal tövében még árkot is ásnak, addig az élet itt sem lesz habos torta.

De a fal néha leomlik, s akkor maga alá temet embert, eszmét...

Alabán Péter

Farkas Nándor

Az állategészségügyi telep további lényeges feladatai közé tartozik a veszélyes „embert mart” kutyák 14 napos karanténos elhelyezése, figyelése, velük kapcsolatos feljegyzések készítése, új állatok átvétele költségtérítés ellenében, a kennelek tisztán tartása, nyári meleg idején pedig azok folyamatos hűtése, betegség gyanúja esetén a tünetek jelzése az állatorvos számára, aki a kezelést elvégzi. A folyamatos etetés részben száraz táp, amelyet az intézményi

költségvetés és a segítők adományai biztosítanak, másrészt az iskolai konyhákon megmaradt maradék, miután a helyi kórházzal kötött hasonló célú szerződés december 31-el lejár.

A létesítmény már megtalálható az egyik legnagyobb közösségi oldalon is – hívja fel a figyelmet Restás Alexandra, az ÓVI szervezési és foglalkoztatási csoportvezetője. Az „Őzdi Ebtelep” megnevezésű webes felületen az örökbe fogadható állatok fényképei is megtalálhatók, amelyek szükség esetén törlésre és frissítésre kerülnek. A telephely elérhetőségén túl a „Városüzemeltetés-Őzdi” oldalon a munkálatokról, a kialakítás főbb mozzanatairól és az átadásról is közel 30 felvételt tekinthetnek meg az érdeklődők.

Az akár október 4-én ünnepelt állatok világnapjához is köthető beruházás a felelősségvállalásra, a helyes állattartásra és az állatvédelem fontosságára is felhívja a figyelmet, ennek szerepe pedig a környezeti nevelés szempontjából is kiemelten fontos jelen társadalmunkban.

„VAN EGY KÖZÖS ÜGYÜNK: ÜGY HÍVJÁK, ÓZD”

RIZ GÁBOR

**ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ,
MINISZTERI BIZTOS**

Kampányról, fejlesztésekről,
szakképzésről, egyetemről,
foglalkoztatásról, együttműködésről,
politikai kultúráról, a város jövőjéről...

– *Hivatalosan még nincs kampányidőszak, ettől függetlenül a mindennapokat már meghatározza a jövő évi választás. Hol tart ez a folyamat Önöknél?*

– Már elindult a kampányidőszak, igaz ez jogilag csak a jövő év elején kezdődne, de a Jobbik már bejelentette képviselőjelöltjét. Ha ők megnyitottnak tekintik a kampányt, akkor nekünk is felkészültnek kell lennünk. Az elért eredményeinket tekintve számvetést végzünk: a gondos előkészítés után – a Rombauer tervnek megfelelően – sok mindent sikerült elérnünk, de vannak még konkrét javaslataink. Ezek nem ábrándok, hanem megvalósítható tervek.

– *Az uniós fejlesztések hosszú előkészítés, pályázat után elindultak. Gondolom nem volt egyszerű a folyamat koordinálása.*

– Nem. Egy nagyon fontos időszakon vagyunk túl, hiszen a megyei és az országos fejlesztések is zömében kiírásra kerültek. Több ezer pályázat érkezett a megyéből, elsősorban gazdasági, önkormányzati területről, de a civil szektorból is szép számmal. A nyertesek több mint 1600-an, 265 milliárd forintot nyertek el, ebből 174 milliárd forint már a számlájukra került. A forrásból utak, óvodák, bölcsődék, orvosi rendelők, iskolák újulnak meg, de sok helyen új létesítmények szolgálják a jövőben a polgárokat. Így jött létre uniós és állami

támogatással Ózdon a MaNDA, – új tartalommal, visszaadva az ózdiaknak múltjuk egy részét – de több iskola megújult épülete, tornaterme is.

– *Ózd is nyert több pályázatot és ezzel lehetőségeket is.*

– Igen. Ózd most is több milliárd forint uniós és állami támogatással lesz gazdagabb, igazolva, hogy a kormányoknak továbbra is fontos a város jövője. A helyi gazdaság több szereplője mellett az önkormányzat, de a civilek is további anyagi lehetőséget kapnak céljaik megvalósításához.

Sajnos nem mindig találkozunk a városvezetés és a polgárok fejlesztési elképzelései. Néhány ózdi beruházás, amely már támogatást nyert, pl. a piac, nem aratott osztatlan sikert a lakosság körében. Feltehetően azért, mert vezetőik nem voltak kíváncsiak az emberek véleményére.

Enyhén furcsa dolog az is, hogy Ózd város polgármestere, a megyei közgyűlés tagjaként nem szavazta meg azt a fejlesztési csomagot, amelyben éppen Ózd 1500 millió forintos lehetőségei voltak. Ha a közgyűlés Fidesz-KDNP-s többsége nem támogatja a javaslatot, akkor ma Ózd szegényebb lenne másfél milliárd forinttal.

– *Folyik a városvezetéssel rendszeres eszmecsere?*

– Többszöri találkozás után, összességében sikerült egyeztetni Ózd jövőjéről. Több dologban kifejtettem aggályaimat az elképzeléseikről, de sok olyan tétel is volt, amire azt mondtam, hogy emellé jó szívvel oda lehet állni, hiszen a város jövőjét szolgálja. Ilyen közös ügy a helyi szakképzés és felsőoktatás is. Lesz-e elég képzett munkaerő a helyi gazdaságban? Ez létkérdés a város túlélése szempontjából. Érti-e ezt a kihívást a város jelenlegi vezetése? Hát ebben nem vagyok biztos.

– *Nincs elég jelentkező az intézményekbe?*

– Nincs. Ennek több oka van. Egyik a gyermek alulmotiváltsága, a másik pedig az, hogy a szülők egy része nem ismerte még fel, hogy a szakképzésben, vele együtt gyermekük jövőjében komoly lehetőségek rejlenek. Az ebben az évben jelentősen megemelt szakmunkás bér pedig itthon is biztos egzisztenciát nyújt a fiatalnak. Térségünkben jelenleg mindenütt szakemberért kiáltanak a foglalkoztatók, a betanított munkától a bádogoson, a technikuson át a mérnökig. Ez azzal együtt igaz, hogy még mindig van maradványa a munkanélküliségnek. Ezt a feszültséget kell feloldanunk a szakképzés jövőjének biztosításával. Meg kell teremteni a presztízt az itt lévő szakképző intézményekben, hogy jó idejőnni, mert olyan szakmát kaphatnak a kezükbe a gyerekek, amellyel akár itthon, akár külföldön is meg tudják állni a helyüket.

– *Tehát, aki egy szakmát elsajátít, az el tud helyezkedni akár itt helyben is?*

– Ma ritka az olyan szakma, amely ne adna biztos munkahelyet, a fodrásztól, a vízvezeték-szerelőn át a vasas szakmunkásig. Ismert, hogy az Ózdi Acélművek Kft. bővítése mellett sok ózdi kisvállalkozás is fejleszteti tevékenységét. Ehhez pedig értő munkáskéz kell.

– *Mi lehet a megoldás?*

– Közös ügyünk a pályaaorientáció hatékonyabb megvalósítása. A helyi cégek és a képző centrum segítségével ezt a jövőben hatékonyabban kell végezni. Már az általános iskolában föl kell hívni a figyelmét a végzősöknek – velük együtt a szüleiknek –, hogy a szakmatanulásnak biztos jövője van.

– *Ha már az oktatásnál tartunk, Ózdon kihelyezett tagozata van a Miskolci Egyetemnek. Azok, akik itt végeznek, hasznára válhatnak majd a városnak?*

– Régi álmom valósult meg azzal – hosszú évek előkészítő munkájával –, hogy nappali tagozatos, egyetemi szintű képzés indult Ózdon. Ez mindannyiunk közös, nagy vágya volt. A végső cél, hogy gyermekeink ne utazzanak naponta, vagy hetente messzi városokba, hanem azt a fajta képzést kapják meg itt helyben, amivel a saját jövőjüket, benne városunk jövőjét tudják biztosítani. Ebben a folyamatban végig éreztem Palkovics László államtitkár úr és Balog Zoltán miniszter úr hathatós támogatását. Ez év őszén csak az első „fecskék” jelentek meg. A tervek szerint jövőre még elindul az informatikai, illetve a kulturális szakirány is.

– *Az egyetem is az egyik jó példa lehet az együttműködésre a városvezetéssel, egy közös cél érdekében.*

– Vannak közös ügyek. Az egyetem kapcsán mindig is elmondtam, hogy ez egy 20 éves folyamat. Fónagy János (szerk.: *ma a Nemzeti és Fejlesztési Minisztérium politikai államtitkára*) a rendszerváltást követő években datálódó javaslatától indult, aki korábban azt mondta, hogy akkor van a városának jövője, ha felsőfokú végzettségű szakembereket is tudunk itt képezni és a városban tartani. Ennek pedig feltétele,

hogy nappali tagozatos képzés legyen. Ezért tartom otromba dolognak, amikor ezt a több politikai cikluson áthúzódó folyamatot most a városvezetők saját eredményének szajkózzák.

A börtönprojekt megint egy hasonló, közös ügy. Az Orbán-kormány börtönfejlesztési programjával csökkenteni akarja a büntetés végrehajtási intézmények túlszűfoltóságát. Így került Ózd a képbe, a város pedig egy technikai pályázatot nyújtott be. Jól tettük, hogy a polgármester úrral közös sajtótájékoztatót jelentettük be ezt a fejlesztést. Később ezt nem elegáns úgy találni: „ezt én intéztem”. Üdvözítőbbnek tartanám, ha mindig elmondanánk, köszönjük mindazoknak a szereplőknek a munkáját, akik ebben részt vettek.

– *Ettől függetlenül elégedett azzal, ami az együttműködést jelenti? Arról volt szó, amikor elindult ez a ciklus, hogy félre kell tenni a pártpolitikát, Ózd érdeke mindeneke előtt.*

– Nem egy alkalommal találkoztam Janiczak Dáviddal ebben a ciklusban, hol ő jött el hozzám, hol pedig én mentem hozzá. Egyeztetünk, akár négyszemközt, akár a jegyző úrral együtt, azokról az elképzelésekről, vagy éppen napi aktualitásokról, ami a város működése, vagy jövője szempontjából fontos. Számomra ez teljesen természetes dolog.

– *A legnagyobb közösségi portálon azért megy az adok-kapok.*

– Kicsit korán indult Ózdon a kampány. Ez jól látszik a Facebookon, ahol majdnem piaci stílusban a „kofák” egymásnak esnek. Sajnálom, hogy Ózdon a politikai kultúra oda süllyedt, ahol jelenleg tart. A kocsmái stílusnak a „műintézmény” falai közt kellene maradni, nem a közösségi portálokra való. A bejegyzések egy része messze nem azt szeretné, hogy valami kompromisszum alakuljon ki, inkább azt, hogy minél „szaftosabbat” tudjon oda-mondani a másíknak.

Ma az árokásás sokkal inkább a Jobbik oldaláról valósul meg. Ők a ciklus kezdete óta folyamatosan azt mondják, hogy a Fürjes Pál által vezetett frakció alá akarja ásni a város jövőjét és akadályozza a polgármestert abban, hogy szabad szellemi szárnyalását megvalósítsa. Ez nem igaz. A város Fidesz-KDNP-s frakciója mindig azon volt, hogy meghozza a maga racionális, időnként pártpolitikától sem mentes döntéseit, amelyek olykor támadják a városvezetés törekvéseit.

Ettől függetlenül mégis azt mondom, hogy a várossal való együttműködés bár időszakos, de mégis eredményes volt. A politikai egyeztetést a polgármester úrral kell megejtenünk, hiszen ez a kettőnk feladata. Amit kellett, megbeszélünk az elmúlt időszakban. Van egy közös ügyünk: úgy hívják, Ózd.

– *Ha Ózdot nézzük, akkor milyen a város jelene és milyen jövője van?*

– A város a huszonegyedik órájában van. Óriási volt az elvándorlás az elmúlt húsz évben, amikor jóformán kiürült a város értelmisége, de most már kiürül a város szakembergárdája is. A szociális problémáink megsokszorozódtak az elmúlt évtizedekben.

A helyi gazdaság közben egyre jobb pozícióban van, egyre több szállal kapaszkodik az országos fejlődési irányhoz. A nagy multik és az egyre erősebb helyi kisvállalkozások munkaerőért, fejlesztésekért kiáltanak. Ezért kapcsolódik össze a szakképzés rendszerének átalakítása, a helyi egyetemi képzés a fiatalok helyben tartásának szándékával. Ózdon van biztos jövőkép, ha valaki egy szakképzettséget megszerez. Nem jó, ha ózdiaként túl sokáig sajnáljuk, vagy sajnálhatjuk magunkat azért, mert a kohászat és a bányászat már zömében a múlté. Megváltozott a körülöttnk lévő világ. Előre kellene már tekinteni azzal az optimizmussal, hogy a fiataljainkat itt „építsük” föl. Én ezért, ezzel a hittel dolgozom, dolgoztam.

Fontos eredménynek tartom az egyetemet, a börtönt és azt is, hogy a várossal együttműködve ipari park alakulhat ki Ózd határában. Jelentősek azok az elképzelések is, amelyek Ózd gyorsabb elérhetőségét készítik elő, a hivatalokkal történt korábbi egyeztetésnek köszönhetően. Eredmény az is, hogy nehezen bár, de még sikerült egyben tartani a várost. Többen kérdezik: mi lesz ezzel a várossal? Mindig azt mondom: ez egyedül az ózdiakon múlik. Ha az ózdiak maguk kezdik elhinni, hogy van jövőjük, akkor fordulni fog a kocka. Ha nem sikerül eltörölni a negatív előítéleteket, akkor komoly problémákkal fog Ózd szembenézni.

INTARZIA TEXTILBE ÁLMODVA, SACCPERKÁBÉ MÓDRA

Egy kicsit népies, egy kicsit modern. Egy kicsit mesés, egy kicsit komoly, de mindegyik foltos, puha, mosolyra fakaszt. És mindegyikkel szívesen melengetném a lakásom, a lelkem. Bizonyára egyre többen éreznek így, ha a kirakodóvásárok forgatagában rátalálnak egy foltvarró kézműves standjára. Ez a melegség, szeretet lengi át Elekné Holló Hilda kézműves munkáját, és a keze nyomán születő babákat, angyalokat, macikat. Figuráit, táskáit, lakásdekorációit egyre többen ismerik, szeretik, ami egy kézművesnek – még akkor is, ha csak hobbi szinten csinálja – igazi elismerés.

A szeptemberi zsúfolt délutánjainak egyikén találkoztunk Elekné Holló Hildával, rendhagyó módon nem otthonában, hanem munkahelyén. Felemás érzésekkel vágtam neki az amúgy vidámnak ígérkező beszélgetésnek, mert úgy gondoltam, igazi képet festeni egy ismert emberről, egy teljesen új megvilágításban csak ott lehet, ahol hobbi-jának él, ahol körülengi az alkotás légköre. Aztán néhány perc elteltével kiderült: Hilda ízig vérig pedagógus, olyannyira, hogy hobbi-jának átadása ugyanúgy hozzátartozik lényéhez, mint az alkotás. Az iskola pedig mindehhez tökéletes helyszín...

– Nem is tudom, melyiket szeretem jobban, dolgozni a textillel, vagy megmutatni másoknak, hogyan induljanak el a foltvarrás útvesztőiben – válaszolta meg Hilda a fel nem tett kérdésem, s olyan lelkesen, és egyszerűen magyarázta a varrás alapjait, hogy én is kedvet kaptam arra, hogy beüljek egy órájára. – Mind a kettőt szeretem. Amikor tanítom a különböző technikákat, adok egy útmutatást, de nem szabom meg azt, hogy a végeredmény milyen legyen. Hagyom, hogy szárnyaljon a fantázia, és örömmel nézem minden esetben a végeredményt, hiszen hihetetlen és egyben csodálatos dolgok születnek így. Amikor pedig én veszem kézbe a textilt, a fantázia mellett azt is meglátom a végén, mire vagyok képes.

Elekné Holló Hilda saját bevallása szerint nem gyerekkorában kezdte kreatív életszemléletét, eltekintve néhány babaruhától, amit anyukájával készített, nem érzett különösebb készíttést a varrásra. A saját kézműves határainak tágítását a főiskolás éve alatt kezdte el, ahol technika tanárnak készítették fel. Itt ismerkedett meg a virágkötéssel, megtanult bänni a fával, fémekkel és szinte minden anyagtípussal.

– Még ma is megvan az a fadobozom, amit akkor barkácsoltunk. Még a zsanéért is mi készítettük, fűrtük, faragtuk, hajlítottuk fémből, a fát pácoltuk, intarziás kis betét is készült bele – emlékezett vissza Hilda, s talán már ott eldőlt valahol a lelke mélyén, hogy ha nem is fába, de textilbe álmódja a mozaikokat. – Máig barátnőm a főiskoláról Magdi, az ő révén kerültem közel a textilhez, a foltvarráshoz. Ő tagja az egri Folttündérek csoportnak, aztán együtt járunk egyszer-kétszer, – természetesen, amikor időm engedi – egy-egy macivarrásra, babavarrásra, táskavarrásra. Így nemcsak együtt töltjük az időt, hanem közösen varrunk, ha kell kísérletezünk. Emellett örülök, hogy a barátnőmmel lehetek. Évente

egy-két alkalommal eljutok, ott tölthetek pár napot, és mind a ketten azt csináljuk, amit szeretünk.

A hobbi, a barátság és a hivatás Elekné Holló Hildánál egy olyan csodálatos ötvözetet alkotott az évek során, amit szeretet, lélek, alázat forrasztott törhetetlenné. A műhelytitkok, a kellékek beszerzési helye, kiállítások, vásározosok sem kerültek úgy szóba beszélgetésünk alatt, hogy a végén ne a tudás átadásánál kössünk ki.

– A foltvarrás azért érdekes, mert vannak benne olyan technikák, amiket kiválóan tudok kamatoztatni a hivatásomban is. Ilyen pl. a jojó-technika, ami tulajdonképpen egy kis építőelem, egy gömb alakú textil varrása, amiből kiválóan lehet építkezni, szinte bármit készíthetünk belőlük. Éppen ezért minden osztályomban, ahol technikát tanítok, meg is mutatom a gyerekeknek. Aztán jöhetnek a nyuszik, csibék húsvétra, lehet hőembert készíteni belőle, ami a karácsonyi időszak elengedhetetlen kelléke. De készült egyszer egy malomjáték is, aminek ilyen jojó-gömbök voltak a korongjai. Ahogyan Hilda fogalmazott, eddig minden gyerek szívesen fogadta ezeket a kis kitérőket a technika elméleti síkjából. És azt is hozzátette, mindez nem lenne lehetséges

a pedagógus kollégák támogatása nélkül, akikkel nemcsak az iskolát, tanulókat érintő dolgokat tudják megvitatni, hanem időnként egy-egy kézműves mini tanfolyamot, összejövetelt is be tudnak iktatni a zsúfolt évbe.

– Igen, vannak erre kapható kolléganőim is – mosolygott Hilda. – Volt már arra példa, hogy egy táskavarró tanfolyamról hazaérve, többen is meg szeretnék volna tanulni. Persze szívesen adtam át a tudásom, valahogy nem őröm annyira, mint a papír titkát a kínaiak. Eljöttek, megcsináltuk. Volt már ilyen jellegű foglalkozásunk karácsony előtt, húsvét előtt. Én örülök, mert olyat tudok, amit más nem, és ezt szívesen megosztom, ha kéri. Aztán aki tanulja, az is örül, mert tud produkálni, és ez annyira jó érzés.

A foltvarrás lehetőségei közül Hilda saját bevallása szerint azokat a technikákat szereti, ahol a precizitásnak nem kell döntően jelen lennie. Ahogyan fogalmazott, a derékszögek, az „elválogatosan”, a nagy felületen készült minták nem okoznak annyi örömet, amiért belefogjon egy-egy nagyobb darabba, ezért az ágytakarók helyett lakásdíszeket, figurákat, táskákat csinál. S bármennyire is állítja az ellenkezőjét, a precizitás ezekben az „apró-

ságokban” is megvan, mosolygó olasz babái, díszpárnái úgy tökéletesek, ahogy vannak, még akkor is, ha barátnőjével kísérletezve, „saccperkábé” készültek.

– Azokat szeretem, amiben kiélhetem a fantáziám szárnyalását. Sajnos, vagy inkább nem sajnós, de megrendelésre nem tudok varrni. Valahogy akkor soha nem esik jól, nem találok a megfelelő formát, szint. De ha csak úgy magamtól leülök, és hozzáfogok... Nem vagyok egy „nagy varrós”, épp ezért nagyobb dologba bele se fogok. Biztos arra is képes lennék, de az apróbb dolgok, amik ugyanúgy igényelnek odafigyelést, de viszonylag hamar megvan az eredménye, nem kell hónapokat várni rá, hanem egy-két nap alatt lehet produktum, jobban feltöltenek engem.

Elekné Holló Hilda nem csak egy egyszerű hobbi kézműves, kitarása, pozitív szemlélete és a tudás átadása iránti vágya kiemeli őt. Munkái mára már több család otthonát teszik kényelmesebbé, szebbé. Ünnepek előtt pedig hőemberei, angyalokai észrevétlenül továbbítják azt a varázslatot, ami lényéből fakad.

B. Zsóka

NŐI LAPOZÓ – A NŐI LÉLEKRŐL, NEM CSAK NŐKNEK

Ha versenyt hirdetnének az idézetek szerzői között, ma azt hiszem döntetlen lenne Paulo Coelho és Müller Péter között. Tévedés ne essék, mindkettőt nagyra tartom!

Életpasztalatuk papírra vésett darabjai időről időre körbejárják a virtuális világot, idézi őket boldog, boldogtalan, ám mögéjük látni – kevesen képesek. Minden idézetük valóban mély tartalommal bír, többek annál, hogy zombi üzemmódban dobjunk egy lájkot a szépen megszerkesztett képek alá.

Én is választottam erre a hónapra egy idézetet, jelen esetben Müller Péterétől a következőt: „ha boldogtalan voltál egyedülállóként, boldogtalan leszel házastársként is”.

Ez a mondat egy tüske, valószínű ezért sem találkozni vele túl sűrűn a közösségi oldalakon. Mert hát azt a felelősséget dobja vissza az emberre, amit előszeretettel szeret magáról letolni. És nemcsak a párkapcsolatokban, hanem az élet minden területén. Szerelmemben, hivatásban, barátságban.

Mert arra figyelmeztet, először magadba nézz, csak aztán keress bűnbakot, ha az életed folyamatos kudarcok sorozata. Persze mindig könnyebb a másikat, a társat, a barátot, a főnököt hibáztatni, mert nem felelt meg az elvárásainknak, de magunkat, saját tetteinket, gondolatainkat sokkal elnézőbben, vagy egyáltalán nem vizsgáljuk.

Pedig ez az alapja mindennek. A saját elvárásaink, saját magunk iránt. Ha nem boldogulunk az életben egyedül, ha nem tudunk boldog pillanatokot átélni egyedül, akkor sem fog menni, ha társat találtunk. Legyen az szerelem, barátság, vagy munka. Ennek az az alapja, hogy legyünk tisztában saját magunkkal, hogy felismerjük korlátainkat, lehetőségeinket, és azt, valójában mire vágyunk. És ez nehéz.

Az életkor előrehaladtával pedig egyre nehezebb. Talán ezért is van egyre több pánikbeteg, szorongó, depressziós ember, ezért tűnik el a mosoly az arcokról, és ezért élnek egyre többen csendes boldogtalan-ságban.

De ezen segíteni sohasem késő! Elég csak lecsendesedni, önmagunkba fordulni, és elővenni azt a belső tükröt, ami kendőzetlenül megmutatja, kik is vagyunk valójában. Düh nélkül, mások hibáztatása nélkül, egyedül kell szembenézni magunkkal, s feltenni az egyetlen kérdést: ÉN mit tehetek magamért, a saját életemért.

Higgyék el, a válasz is ott lapul.

Ha pedig nem találjuk, ne keseredjünk el, hiszen „nem kell mindig mindenkinek boldognak lennie. Igazából erre senki sem képes. Meg kell tanulnunk kezelni az élet valóságát”. (P. Coelho)

B. Zsóka

PALETTA

Kulturális programok

NOV. 6.	16.30	Korhatártalanul közönségtalálkozó Endrei Judittal beszélgetőpartner: Bukovinszky Zsolt, az ÖVTV ügyvezető-főszerkesztője Városi Könyvtár
NOV. 9.	19.00	Bagoly és Cica - színházi előadás Főszerepben: Jordán Adél és Szabó Kimmel Tamás Olvasó
NOV. 10.	16.30	Sztrakayné Baraxa Éva dekoratőr kiállítása Városi Könyvtár
NOV. 18.	16.00	IV. Adorján Lajos Néptánc-találkozó Olvasó
NOV. 22.	10.00 13.30	Gyerekszínház: Csipkerózsika táncmese Olvasó
NOV. 29.	10.00 16.00	Egészéjszakai felhőteknek véradással és előadásokkal Városi Könyvtár

A PEDAGÓGUS IS EMBER...

Soha nem foglalkozott a televíziós hecckampányokkal, nem érdekelte, ha arról cikkezett a sajtó, hogy romlik a magyar oktatás színvonala. Úgy gondolta, hogy csak a pártok használják föl kicsinyes játékaikhoz a különféle felmérések adatait. Ha hatalomra kerültek, az ígéretük léggömbje mindig kipukkadt.

Egyre inkább azt érezte, hogy a hátrányos helyzetű iskolákban a pedagógusok feladata egyfajta gyerek-megőrzés. Bejönnek reggel nyolckor a tanulók, s fél kettőkor, illetőleg háromnegyed négykor hazamennek. Közben arra kell csak vigyázni, nehogy bajuk essen. Amit tanítana nekik, az falra hányt borsó.

Soha nem mondta ki senki, de látta a tekintetekben: a jobb iskolákban a kollégák lenéznek az ilyen helyen tanítókat, mintha ők tehetnének róla. Ugyanott végezték a tanárképző főiskolát, más kérdés, utána kit hová sodort a jó szerencse, de leginkább a kapcsolatai. Mert az uram-bátyám ott van az iskolákban is, ezt tagadni fölösleges. Nem mindig a kvalitások számítanak, néha bizony elég, ha van pártfogó. Így lesz ez a minősítések esetében is, de lehet, hogy ezt rosszul gondolja.

Most mégis megakadt a figyelme egy diáklányon, aki azt eszelte a hírműsorban, hogy nem ritkán délután háromkor végez az iskolában, hullafáradtan indul edzésre, majd este hatra hazaér, s akkor kellene fölkészülni másnapra. Nem emlékezett, hogy diákként lett volna neki valaha is hetedik órája. Tanárként is csak ritkán fordult elő vele ilyesmi, de ezt annak tudta be, hogy az órarend készítője először saját magának és a haveroknak helyezte el az órát, a nem szimpatikusak pedig a végére kerültek a napnak.

A rengeteg óra egyik oka a mindennapos testnevelés. Ezt okosabban is meg lehetett volna oldani, mondjuk az ebéd utáni sávban, fakultatív rendszerben. Ahol sportágak közül is lehetett volna választani. Néhány politikusnak már csípi a szemét a tanárok nyári szünete, ki akarják tolni a tanév intervallumát. Eddig júniusi táborokra futotta az elképzelésekből. Nagyon más nem is lehet, mert aki ült mostanában a tanév végi időszakban iskolapadban, az még emlékszik, hogy a nagy meleg miatt szinte lehetetlen megmaradni a tantermekben. Egyébiránt a pedagógusok nyári szünete annyi szabadsággal bármely más dolgozó polgár rendelkezik. Kár ezzel hergelni a közvéleményt.

Erről beszélgettek ma a tanáriban az iskolai ünnepség után. Néha körülnéztek, mielőtt kimondták valamit, persze csak gyanították, hogy melyik kolléga viszi a híreket. Mert hát a tanár is ember, miért csodálkoznánk, hogy néhányan úgy próbálnak előnyt kovácsolni maguknak, hogy másokat besározni. Találkoztam olyan vezetővel, aki ilyenkor kizavarta az irodájából az illetőt, más meg kockás füzetbe jegyzetelte, hogy ki mit mondott a tanári szobában.

Vegyes érzelmekkel ment haza. A legtöbb kolléga gratulált az iskolai műsorhoz, mások a diákokat dicsérték, akik fölülmúltak minden előzetes várakozást. De néhány ember inkább kívágatta volna a nyelvét, mintsem hogy mondjon néhány biztató szót. Fura érzés töltötte el. Örült, hogy látta kiülni az arcukra az irigység nem létező sárga foltjait...

Farkas Nándor

1	2	3	4	5	6	7	8	9	Z	10	11	E
12										13		
14						15				16		
17			18		19			20				
L		21		22			23					Ó
24	25					26					27	
28				29			30			31		
32				33			34		35			
S				N								K

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Nagyon ízesített. **8. A beküldendő első része.** 12. Tudomány a csillagok titkainak megismerésére. 13. Vadász rejteke. 14. Végtelen vers! 15. A csont latin neve. 16. Felkerekedik, ... kel. 17. Emelet, röv. 19. Felvigyázó. 20. Alkohol. 21. Műszaki szakember. 24. Természetes, izomban rejlő energia. 26. Európai nép. 27. Üres kéz! 28. Szebbé tevő tárgy. 29. "To be ... not to be". 31. ... Max, ausztrál disztópikus akciófilm. 32. Jelentést felfog. 33. Összefüggés kapcsolata.

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. A beküldendő második része. 2. Kisplasztikai alkotás. 3. V24: Természeti energia. 4. Dégu azonosai. 5. Az asztali kiadványszerkesztés, desktop publishing, röv. 6. Előadó, röv. 7. Visszavon, érvénytelenít. 8. Vuk kacsája. 9. Dísz közepe! 10. Nagyon idős korú. 11. Költemény. 16. Szokás. 18. Szalámi márka. 19. Felhő! 20. Szlovák autók jelzése. 21. Emberi alakkal kapcsolatos. 22. Cső szélei! 23. Az irídium vegyjele. 25. Csend jelzője lehet. 27. Cambridge-i hercegné ... Middleton. 29. Rendben. 30. Az özönvíz hajósa. 31. Karl ..., regényíró. 33. Olt partjai! 34. Kilométer. 35. Cink vegyjele.

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), vagy bedobható az épület bejáratánál elhelyezett postaládába a vízszintes 8. és a függőleges 1. sorok megfejtése. Beküldési határidő: november 15. (szerda). A borítékra, vagy a levelezőlapra kérjük ráírni: keresztretjtvény. A helyes megfejtést beküldők egyike értékes ajándécsomagot kap. A nyeremény átvehető szerkesztőségünkben, munkanapokon 8-16 óra között. Az 5. számban megjelent rejtvény helyes megfejtése: Nézzen minket minden nap. Nyertes: **Szücs Margit**, Ózd. Gratulálunk!

IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT. FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGVEZETŐJE /FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / DESIGN: MÁTÉ ISTVÁN

A DOBOGÓ TETEJÉN

EURÓPA LEGJOBBJAI

AZ ÓZDI SÚLYEMELŐK

Fekete József nem először utazott tanítványaival nemzetközi megmérettetésre. Aktív versenyző korában az ország egyik legjobb súlyemelője volt és most több évtizeddel saját sikerei után, az általa trenírozott fiatalok is csatlakoztak az európai súlyemelés elitjéhez.

– Mit gondol a versenyzőkről, akikkel az utóbbi időben együtt dolgozik?

– Kifejezetten jó az állomány, tehetségesek a fiatalok és nagyon lelkesek. Az évek alatt többen lemorzsolódtak, ám van 5-6 olyan fiatal, akikhez nagyon nagy reményeket fűzök. Olyan terhelést képesek elviselni, hogy szinte nekem kell őket visszafognom edzéseken is. Öröm velük dolgozni. Az olyan gyerekekből, akiket noszogatni kell, azokból úgysem lesz semmi.

Az Ózdi Súlyemelő és Fitness Club növendékeit egyáltalán nem kell noszogatni. Neal Péter John a 85 kilogrammon felüliek versenyében összetettben az 5. helyen végzett.

– Hogyan élted meg a versenyt és mennyire vagy elégedett az eredményekkel?

– Mivel ez volt az első nemzetközi versenyem, így nagyon izgultam a kiutazáskor és a verseny előtt pár nappal. Szerencsére, amikor a melegítés után az első fogásomhoz szólítottak rájöttem, hogy szinte ugyanaz, mint itthon csak többen néznek. Sikerült majdnem maximális jó fogással végeznem. Mindenben egyéni csúcsot emeltem és az edzőm is elégedett volt velem. Összességében jól sikerült.

Neal Péter John mellett Terebesi Adrián képviselte városunkat Pristinában. Adrián a 77 kilogrammosok mezőnyében mindent vitt. Szakításban 120, lökésben pedig 150 kilogrammot teljesített, amivel összetettben 27 kilóval előzte meg az ezüstérmes versenyzőt.

– Milyen volt Európa legjobbjai között versenyezni?

– Sokat idegeskedtem kint, mert jobb körülményekre számítottam egy Európa Bajnokságon. Azt hittem nehezebb dolgom lesz, de elég könnyű versenyem volt. Az első hely nem volt meglepő csak az, hogy ennyivel nyerek.

– Mit éreztél mikor megtudtad, hogy mindent megnyertél a súlycsoportodban?

– Az, hogy megnyertem a három aranyat annyira nem tudatosult bennem, csak az

volt a fejemben, hogy emeltessünk. Azt, hogy nyerek már sokszor elképzeltem, de nem tudom szavakkal elmondani milyen érzés volt a dobogó tetején állni.

Adrián a jövőbeni terveire irányuló kérdésre röviden és lényegretörően válaszolt.

– A célom a 2024-es párizsi olimpán aranyérmét szerezni.

Az ózdi súlyemelők a kontinensviadalt követően sem pihennek, szeretnék a novemberi Országos Bajnokságon folytatni a jó szereplést.

MÁGNÁS MISKA

Megcsinálták... és nem is akárhogyan. Az ÓMI Zenés Színház tagjai újra bebizonyították, hogy milyen tehetségesek, és helyt tudnak állni bármilyen műfajban. Legutóbb a „Mágnás Miska” című operettet mutatták be az Olvasó színpadán. Már hetekkel a bemutató előtt sejteni lehetett, hogy sikergyánús lesz a produkció, ugyanis a művelődési intézmény elmúlt 10 éve alatt soha nem keltek el olyan gyorsan a színházjegyek, mint a szóban forgó előadást megelőzően. Több mint 700 ember ült a széksorokban, és akinek csak pótszék jutott, az is elégedett volt, hogy láthatja a produkciót. Az örökzöld operett dallamokra mindig vevő a helyi közönség, éppen ezért esett erre a darabra a társulat választása. Mivel a tagok java része tanul, dolgozik vagy éppen más városban él, ezért nem volt egyszerű összeegyeztetni a próbák idejét. Béri László művészeti vezető, rendező mestere annak, hogy áthidalja az ebből adódó problémák okozta nehézségeket

és az előkészületek során hétről hétre formálódjon a darab. Így volt ez most is; a fiatalok beledták szívüket-lelküket, a nézők pedig fergeteges színházi élménynek lehettek részesei.

A magyar operett-irodalom egyik legsikeresebb művét rendhagyó formában vitte színre a társulat, a klasszikus és a modern vonulat fonódott benne össze. A több mint 100 évvel ezelőtt íródott darab sikere mind a mai napig töretlen. Miska, a lovász fiú előkelő arisztokratává válik, a tenyeres-talpas párjából Marcsából pedig úri dáma lesz, s történik mindez azért, hogy a rätarti grófi család lánya és az egyszerű tisztartó egymásra találjon. A kleptomániás nagymama is a fiatalok mellé áll, s ez vezet el a boldog végkifejletig.

A darab különlegességéhez még inkább hozzátettek a szép kosztümök, a nagyszámú tánckari jelenlet, a helyi vonatkozású utalások beépítése, és az egyes karakterek megformálóinak személye is. A fiatalok testre szabott szerepekben lubickolhattak megmutatva színpadi, ének- és tánc tudásukat. A két felvonásos, közel 40 főt megmozgató előadás nagy sikert aratott, a finálé végén a közönség percekig tartó vastappsal jutalmazta a társulat játékát. A darabba

belefektetett óriási munka és energia megkérdőjelezhetetlen. Éppen emiatt és a nagy érdeklődésre való tekintettel is egyértelmű volt, hogy legyen újabb előadás. November 15-én a Szociális Munka napján egy zártkörű rendezvény keretében ismét színre viszik a produkciót. Aki pedig első alkalommal lemaradt róla, vagy szeretné újra hallani az örökzöld dallamokat, az a következő esztendő első negyedévében válthat rá belépőt (de csakis abban az esetben, ha nem kapkodják el akkor is, rekordgyorsasággal a jegyeket az orra elől...). Valójában nem is az előadások számán múlik a siker. Az ÓMI Zenés Színház már sokszor bizonyított, mi pedig büszkék lehetünk rá, hogy ilyen tehetséges fiataljaink vannak. Nem is kell a szomszédba mennünk, ha Thália művészetére vágyunk, hiszen saját ózdi társulatunk időről időre megörvendeztet bennünket színházi élményekkel.

Kovács Krisztina

